

τό να βλέπεις εργάτη να κρατεί στα χέρια του αστική επιμερίδα ή να χειροκροτεί στο θέατρο ένα αστικό έργο της ρουτίνας, ή να διαβάσει ένα βιβλίο της αστικής βιομηχανίας. Βέβαια, μπορεί να διαβάσει ο εργάτης και έργα που δεν είναι καθαρά σοσιαλιστικά. Ποιά είναι αυτά; Είναι τάριστουργήματα της Παγκόσμιας Λογοτεχνίας από τον Αισχύλο ως τον Ανατόλ Φράνκ. Το ίδιο και με τα θεατρικά έργα. φτάνει να είναι γνήσια παιδιά της Τέχνης. Γιατί τάριστουργήματα αυτά, καιν δέ φέρουνε τη σφραγίδα της σοσιαλιστικής τέχνης, έχουνε όμως μία τέτα ευγένεια, αναπνέουνε σ' ένα τέτιο ύψος ανθρωπισμού και κοσμοπολιτισμού, ώστε να εξασκοῦνε την ίδια εξανθρωπιστική και εκπολιτιστική επιρροή, όση και ένα έργο καθαρά σοσιαλιστικό. Έννοείται πως σ' ένα σοσιαλιστικό έργο δεν αρκεί νάχει μόνο την πρόθεση σοσιαλιστική. Όρος απαραίτητος να είναι συνάμα και έργο τέχνης, αλλιώς καταλείπεται στο επίπεδο που σέρονονται και τα έργα της πατριδοκαπηλικής βιομηχανίας. Την εποχή αυτή, που το βιβλίο αρχίζει ναποχτεί αναγνώστες και αγοραστές, χρειάζεται να προσέξει πολύ ο εργάτης για να μην παρασυρθη από τις δελεαστικές ιρεκλάμες της βιβλιοκαπηλικής βιομηχανίας. "Ας αποφεύγει τα έργα της άρτάδας κι ας διαλέγει κείνα τα έργα της παγκόσμιας Τέχνης, που μπορούνε να του υψώσουνε τη σκέψη, να του ανοίξουνε τα μάτια προς τις μεγάλες αλήθειες της ζωής, να του αναπτύξουνε το καλλιαιθητικό συναίσθημα για να μπορεί να διακρίνει ποιδ είναι το Όραίο και ποιδ το Άληθινό που είναι συνώνυμο του Όραίου. Ο εργάτης πρέπει να κανονίσει την πνευματική του διαίτα. Του χρειάζεται τροφή, τώρα που βρίσκεται στην αρχή της μόρφωσης του, απλή μα υγιεινή. Έργα σοσιαλιστικά και ανθρωπιστικά. Η εργατική ιδεολογία δε θα δημιουργήσει μόνο έναν καινούργιο κόσμο. Θα εμφανίσει και μία καινούργια τέχνη. Αρκετά χορτάσαμε από τις κοινοτοπίες της αστικής τέχνης. Θέλομε τώρα έργα που να πάλλονται από την πνοή της καινούργιας ζωής που γλυκοχαράζει. Ο κ. Δ. Ταγκόπουλος έκαμε το χρέος του σαν τίμος άνθρωπος και σαν ειλικρινής συγγραφέας που δούλευε πάντα για τάνθρωπιστικά ιδανικά. Και οι σοσιαλιστές της Άμερικης κάμανε κι αυτοί το χρέος τους. "Ας τους μιμηθοῦνε και οι δικοί μας εργάτες, που, πρέπει να το όμολογήσουμε με μεγάλη θλίψη μας, πως βρίσκονται ακόμα κατά πλειψηφία πολύ πίσω από το σημείο που πρέπει να βρίσκεται σήμερα ένας αληθινός εργάτης.

ΕΦΗΜ. "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ,,

## ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΜΙΑΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΤΑΙΡΑΣ

—Σκλάβο, στη λύρα ή στην κιθάρα  
Πλέξε έρωτιάριχη στροφή.  
Και σὺ στη θάρβιτο, Άντροθήρα,  
Κάμε ο καιμός μου ν' άντιχει.  
Και σὺ στη μάγαδι, 'Ησιόνη,  
Τραγούδι. Άθάνατοι είναι μόνοι  
Του Πόθου οι εὔθυμοι θεοί,  
Και τίς καρδιές γλυκά σκλαβάνει  
Της Άφροδίτης το παιδί.  
Γιομάτοι ας είναι κ' οι κραήρες  
Κ' οι χρυσοκαίλιοι άμφορείς,  
Και του σπιτιού ανοιχτές οι θύρες.  
Και σὺ, περάτη, έλα να πιεις.  
Κι αν εισι νός, φωτιά γιομάτη  
Καρδιά στα στήθεια σου α χτυπά,  
Πρός το πεζούλι της πηγής,  
Θά βρεις ροδόστρωτο κορβάτι  
Και μία, που ξαίρει ν' αγαπά.

## Ο ΣΑΤΥΡΟΣ Κ' Η ΚΛΕΑΡΙΣΤΑ

Με τα μαλλιά λυτά, τα σήθη  
Γιμνά, μία νύχτα αποκοιμήθη  
Στη γλόη άπάνου ή Κλεαρίστα.  
Βαριά την άδραξεν ή νύστα  
Κ' ήταν πεσμένη  
Ός χτυπημένη  
Άπ' άγριο βέλος, καταγής.  
Περνάει ο Σάτυρος κοντά της  
Κι άποθιμά την όμορφιά της,  
Και σκέθει άχόρταστος να πιεί.  
Φωνή τη νύχτα όργής ταράζει —  
Ξιπνάει. Κι ο Σάτυρος τρομάζει  
Και πάει στο δάσος να κρυφτεί.

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

## ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ: ΘΕΑΤΡΟΝ Τό-  
μος Γ' ΤΟ ΖΕΥΓΑΡΩΜΑ —  
ΑΚΤΙΝΕΣ Ν. — ΤΟ ΦΙΟΡΟ  
ΤΟΥ ΛΕΒΑΝΤΕ Δρ. 8.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗ: ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗ-  
ΤΡΙΟΣ (μυσσηρίον) Δρ. 3.  
ΚΑΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ (Δρᾶμα) 3.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΒΡΕΤΟΥ 1922 Δρ. 10.  
ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΑ . . . . . 3.